

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, Ἰούστου, Χαρίτωνος καὶ Χαριτοῦς μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς (ἐν ᾗ γίνεται καὶ ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ ψαλτηρίου), ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Παρασκευῇ Ζ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Παρασκευῇ Ζ' ἐβδ. Ἰωάννου).

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). Μνείαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς».

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τὰ 3 τῶν κεκοιμημένων· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν».

Δόξα· «Θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι». Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εὐθύς καὶ ἄνευ εἰσόδου· «Φῶς ἱλαρόν».

Ἀντὶ προκειμένου, τὸ «Ἀλληλούϊα» ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Εὐθύς τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ μαρτυρικὸν καὶ τὰ 2 νεκρώσιμα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Δόξα· «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις». Καὶ νῦν· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης Σε».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ πλ. β' (τῆς παννυχίδος)· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» μετὰ στίχων, εἰς μὲν τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς· «Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς δὲ τὸ β'· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται», εἰς τὸ γ'· «Δόξα Πατρὶ» καὶ εἰς τὸ δ'· «Καὶ νῦν». Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν⁸⁸, ψάλλεται τὸ κάθισμα· «Ἀληθῶς ματαιότης». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Παναγία Θεοτόκε». Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων» καὶ ὁ οἶκος· «Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον». Εὐθύς τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «...ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Εἴτα ἡ ἐκτενής· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς» ὑπὸ τοῦ ἱερέως, μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι ἐλεήμων».

Καὶ εὐθύς τὰ τροπάρια: «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω.

Ἀπόλυσις, ἡ συνήθης.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Ἀναγινώσκεται τὸ τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν, εἰς ὃ, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», λέγεται ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων· «Ἐλέησον ἡμᾶς», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας».

88. Οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', καὶ η' ᾠδῆς δὲν ψάλλονται ἐν τῷ τέλει αὐτῶν, διότι ἐν ταῖς ἐνορῖαις ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων γίνεται ἅπαξ μετὰ τὰ ἀπολυτίκια.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούϊα» ἐκ δ' εἰς ἥχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ μαρτυρικά· «Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις», μετὰ τῶν ἐκεῖσε στίχων. Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

Εὐθὺς ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως⁸⁹.

Εἴτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ «... καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανὼν: τοῦ Πεντηκοσταρίου εἰς 6 μετὰ τῶν εἰρμῶν, οὕτως· ὁ εἰρμὸς δις καὶ ἄνευ στίχου, τὰ μὲν δύο πρῶτα τροπάρια μετὰ τῶν στίχων· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε» καὶ «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», τὰ δὲ ἄλλα δύο μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν». Μεθ' ἐκάστην ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἀντὶ καταβασίας.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κάθισμα· «Ὁ τὰ πάντα ποιήσας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς».

Ἀφ' ε' ὥδης: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἡ Τιμιωτέρα. Καὶ μετὰ τὴν θ' ὥδην ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

Ἐξαποστειλάρια· «Μνήμην τελοῦντες» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

Αἶνοι: τὰ 4 προσόμοια· «Φοβερὸν τὸ τέλος».

Δόξα· «Ὡς ἄνθος μαραίνεται». Καὶ νῦν· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ Δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα αἰνῶν: τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια· «Ἔχων ἀκατάληπτον».

89. Εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων συνήθως δὲν γίνεται καὶ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας.

Δόξα· «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ». Καὶ νῦν· «Ὡφθης ἐνδιαίτημα».
 «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον.
 Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.
 Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».
 Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον· «Ὁ βάθει σοφίας», καὶ τοῦ ναοῦ.
 Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Τρισάγιον.
 Ἀπόστολος νεκρώσιμος· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων» (Α΄ Θεσ. δ' 13 – 17).
 Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (ΙΑ΄ ἐωθινόν, ζήτηί τῷ Σαβ. πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς).
 Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».
 Κοινωνικόν· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».
 Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», λέγομεν τὸ κάτω-
 θι⁹⁰ εἰς ἥχον πλ. β΄.
 «Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν
 τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».
 Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».
 Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευ-
 μάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων.
 «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου
 καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Λουκιλλιανοῦ καὶ Παύλης καὶ τῶν
 σὺν αὐτοῖς, Πάππου ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας).

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πάππου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

90. Τοῦτο συμφώνως πρὸς τὸ *Τυπικὸν* Κωνσταντίνου καὶ πρὸς ἁγιορειτικὰ
Τυπικά. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει (οὐχὶ ὀρθῶς, καθόσον δὲν πρόκειται περὶ δεσποτικῆς
 ἑορτῆς) τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας».

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας».

Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: τὰ 3 ιδιόμελα εἰς ἦχον α'· «Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν» εἰς 4 καὶ τὰ 5 ιδιόμελα εἰς ἦχον β'· «Εἶδομεν τὸ φῶς» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε, λαοί, τὴν τρισυπόστατον».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ιδιόμελα· «Ἀγνοοῦντα τὰ ἔθνη, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν· «Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Σημείωσις: Ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς σήμερον ἐπανέρχεται ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε». Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» τοῦ Ἀποδείπνου, τῆς Θ' Ὑρας καὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ, λέγομεν· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον κτλ.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον, ὁ ν' ψαλμός, ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τοῦ Πεντηκοσταρίου δις ἕκαστον. (Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό).

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἡχου.

Προκειμένον· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ».

Στίχος· «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: τὸ Θ' ἑωθινὸν ἀπὸ τῆς ὥραιας πύλης· «Οὔσης ὀψίας», μέχρι τοῦ «... ἂν τινων κρατῇτε κεκράτῃνται».

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ» οὐ λέγομεν.

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Βασιλεῦ οὐράνιε».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κάθισμα· «Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί» (ἄπαξ).

Ἀφ' ε' ὥδης: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: (διπλαῖ)· «Πόντῳ ἐκάλυπεν» καί· «Θεῷ καλυφθεῖς».

Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ θ' ὥδη τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἑκάστη, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ αἱ καταβασίαι· «Μὴ τῆς φθορᾶς» καί· «Χαίροις ἄνασσα».

Ἐξαποστειλάρια· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα» (δὺς) καί· «Φῶς ὁ Πατὴρ» (ἄπαξ).

Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια· «Παράδοξα σήμερον» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν· «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α'

«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν.

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

«Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ*».

«Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ*».

«Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ*».

«Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου,

καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ*».

Δόξα, καὶ νῦν. «*Ὁ μονογενὴς Υἱός*».

Ἀντίφωνον γ΄

«Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς,
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα».

«*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

«Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν δέησιν τῶν
χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτῷ».

«*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

«Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου».

«*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

Εἰσοδικόν· «Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν
τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι·
Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν εἴσοδον· «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

Κοντάκιον· «*Ὅτε καταβάς*».

Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «*Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντη-
κοστῆς*» (Πράξ. β΄ 1 – 11).

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «*Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ*» (Ιω. ζ΄ 37 – 52, ν΄ 12).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», ἀντὶ τοῦ «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ «*Μὴ τῆς φθορᾶς*».

Κοινωνικόν· «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλ-
ληλούϊα*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, ἀντὶ τοῦ «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», τὸ «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*». «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*» καὶ «*Εἶπ τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας, ἄρχεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς κατωτέρω·

Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλογητός, ὁ Θεὸς ἡμῶν*».

Ὁ προοιμακὸς (ἄνευ Ψαλτηρίου).

Ἡ μεγάλη συναπτή, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*.

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια· «*Παράδοξα σήμερον*» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν· «*Βασιλεῦ οὐράνιε*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «*Τίς Θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας⁹¹. Μετὰ τὰς δύο εὐχὰς τῆς α' στάσεως, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκτενής. Μετὰ τὰς δύο εὐχὰς τῆς β' στάσεως, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ τὸ «*Καταξίωσον*». Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς εὐχὰς τῆς γ' στάσεως, ἡ μικρὰ συναπτή, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ κεφαλοκλισία.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 προσόμοια· «*Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς παῶν*».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε, λαοί*».

«*Νῦν ἀπολύεις*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον· «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν ...*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. Ματθαίου.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον· «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν*».

91. Αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας ἀναγινώσκονται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης πρὸς ἀνατολάς.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια· «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» (τρὶς).

Καθίσματα: τοῦ *Πεντηκοσταρίου* δις ἕκαστον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα· «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*» (ἅπαξ).

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, τὸ συναξάριον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Καταβασίαι: αἱ ἱαμβικαί· «*Θεῖω καλυφθεῖς*».

Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές καὶ ἡ καταβασία· «*Χαίροις ἄνασσα*».

Ἐξαποστειλάρια· «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*» (δὶς) καὶ «*Φῶς ὁ Πατὴρ*» (ἅπαξ).

Αἱνοί: τὰ 3 ἰδιόμελα· «*Ὡς ἐν τοῖς Προφῆταις*» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν· «*Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν εἴσοδον· «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

Κοντάκιον· «*Ὅτε καταβάς*».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας· «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Εφεσ. ε' 8 – 19).

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «*Ορᾶτε μὴ καταφρονήσητε*» (Ματθ. ιη' 10 – 20).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», ἀντὶ τοῦ «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ «*Χαίροις, Ἄνασσα*».

Κοινωνικόν· «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα, φιλάνθρωπε. Ἀλληλούϊα*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*», «*Εἴη τὸ ὄνομα*». Απόλυσις· «*Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν*».

5. ΤΡΙΤΗ. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰλαρίωνος ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων, Ἀττάλου τοῦ θαυματουργοῦ.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδότου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, Καλλιόπης μάρτυρος.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς τοῦ ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς (ἐν ᾧ γίνεται καὶ ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου), ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς λιτῆς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Α' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Σαβ. Α' ἐβδ. Ματθαίου). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος· «Χαίροις, Ἀνασσα». Κοινωνικόν· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

10. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης τῶν μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Α'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Κοντάκιον· «Ὅτε καταβάς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' 6 καὶ τῶν Ἀγίων Πάντων τὰ 4 προσόμοια· «Οἱ πνευματοῤῥήτορες».

Δόξα, τῶν Ἀγίων Πάντων· «Μαρτύρων θεῖος χορὸς». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. δ'· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων· «Δεῦτε, πιστοί». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα τῶν ἁγίων· «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. δ'· «Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ», ἡ λιτὴ τῶν ἁγίων καὶ τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος, τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων· «Προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν οὐράνιον πύλιν».

Ἀφ' ε' ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῶν ἁγίων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Α' ἀναστάσιμον· «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τῶν ἁγίων· «Τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἄνω δοξαζόμενος».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων· «Τοὺς ἁγίους ὁ Κύριος» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα.

«Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς».

«Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

Δόξα, τὸ Α΄ ἑωθινόν· «Εἰς τὸ ὄρος». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτικά· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων Πάντων (Κυρ. Α΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν)· «Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως» (Εβρ. ια΄ 33 – ιβ΄ 2).

Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων Πάντων (Κυρ. Α΄ ἐβδ. Ματθαίου)· «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει» (Ματθ. ι΄ 32 – 33, 37 – 38, ιθ΄ 27 – 30).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνες. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἶν τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Σημείωσις: 1. Ἀπὸ τὸ ἐσπέρας τῆς σήμερον ἐπανερχεται ἡ Παρακλητική.

2. Ἐφεξῆς, μέχρι καὶ τῆς 26ης Ἰουλίου, ψάλλονται καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ κοντάκιον· «Προστασία τῶν χριστιανῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Β΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β΄ ἐβδ. Ματθαίου.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βαρνάβα ἀποστόλου, ἱδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, Βαρθολομαίου ἀποστόλου (ἐκ τῶν ΙΒ΄), Βαρνάβα ὁσίου τοῦ ἐν Βάσση.

Σήμερον τελεῖται συνοδικὸν συλλείτουργον.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ Σταυροπνηγιακὴ Μονὴ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων (διαρκεῖ μέχρι καὶ τῆς 28ης Ἰουνίου). Κατὰ τὴν νηστείαν ταύτην, ἐκτὸς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς, γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσση εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες».
 Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ πλ. δ' ἤχου.
 Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός.
 Ἑσπέρια: τὰ 6 προσόμοια· «Εἴληφας ἀπόστολε».
 Δόξα· «Βαρνάβα πανεύφημε». Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».
 Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε»
 καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου.
 Ἀπόστιχα: τὰ 3 προσόμοια· «Ἀξίως ὄντως».
 Δόξα· «Λευϊτικῆς ἐκβλαστήσας φυλῆς». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Δέσποινα
 πρόσδεξαι»⁹².
 «Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.
 Ἀπολυτίκια: τοῦ ἀποστόλου· «Τὸ μέγα κλέος». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν,
 θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».
 Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἡ λιτὴ τοῦ ἀποστόλου, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον
 τοῦ ἀποστόλου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
 Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*.
 Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
 Προκείμενον· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
 Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου (Παρ. Ε' ἐβδ. Λουκᾶ)· «Ἀνέδειξεν ὁ Κύριος»
 (Λουκ. ι' 1 – 15).

92. Οὐχὶ τὸ «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν», τὸ ὁποῖον παραθέτει τὸ *Κύπριον Μηναῖον*.

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· *«Ταῖς τοῦ ἀποστόλου»*. Καὶ νῦν· *«Ταῖς τῆς Θεοτόκου»*. *«Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ἀπόστολε τοῦ Σωτῆρος»*.
 Κανόνες: ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου ἄνευ εἰρμῶν.
 Ἀπὸ γ' ῥοδῆς: κάθισμα τοῦ ἀποστόλου· *«Δογματίζων Τριάδος»*. Δόξα· *«Τοῦ νόμου τὴν σκιάν»*. Καὶ νῦν, θεοτοκίον· *«Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ»*.
 Ἀφ' ε' ῥοδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ συναξάριον.
 Καταβασίαι: *«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»*.
 Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· *«Ἄπας γηγενής»*.
 Ἐξαποστειλάρια: τοῦ Κυπρίου Μηναίου.
 Αἵνοι: τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου.
 Δόξα· *«Βαρνάβα θεόπνευστε»*. Καὶ νῦν· *«Μακαρίζομέν σε»*.
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.
 Εἰσοδικόν· *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός»*.
 Ἀπολυτίκια· *«Τὸ μέγα κλέος»* καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.
 Κοντάκιον· *«Προστασία τῶν χριστιανῶν»*. Τρισάγιον.
 Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (Τρίτ. Ε' ἐβδ. Πράξεων)· *«Βαρνάβας καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν»* (Πράξ. ιβ' 25 – ιγ' 12).
 Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (ιν' Ὀκτωβρίου)· *«Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει»* (Λουκ. ι' 16 – 21).
 Εἰς τὸ *«Ἐξαιρέτως»*, *«Ἄξιόν ἐστιν»*.
 Κοινωνικόν· *«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»*.
 Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, *«Εἶδομεν τὸ φῶς»*, *«Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν»*, *«Εἴη τὸ ὄνομα»*. Ἀπόλυσις· *«Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν»*.
Σήμερον ἄγουσι τὰ ὀνομαστήριά των ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας καὶ ὁ ἐφησυχάζων θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος κ. Βαρνάβας.

12. ΤΡΙΤΗ. Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Πέτρου τοῦ ἐν ᾿Αθῶ ὁσίων, Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου καὶ τοῦ ἁγίου Ζήνωνος εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀκυλίνης μάρτυρος, Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λίδρας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τριφυλλίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

14. ΠΕΜΠΤΗ. Ἐλίσσαιου προφήτου, Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀμὼς προφήτου, Ἱερωνύμου ὁσίου, Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Σήμερον πανηγυρίζει ὁ ἐπισκοπικὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Τύχωνος ἐν τῇ κοινότητι Ἀγίου Τύχωνος, ὅπου καὶ ἡ ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τύχωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Μανουὴλ καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Φιλωνίδου ἐπισκόπου Κουρίου.

Ἦχος α΄. Ἐωθινὸν Β΄

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Φιλωνίδου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκια· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» καὶ· «Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἡχου 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγ. Ἰσαύρου· «Πόνοις συντριβόμενοι» καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγ. Μανουήλ· «Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι».

Δόξα, τοῦ Μηναίου· «Εἰλικρινῶς ποθήσαντες». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ α΄ ἡχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ὁκτωήχου· «*Ἴδου πεπλήρωται*».

«*Νῦν ἀπολύεις*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*». Δόξα, τοῦ Μηναίου· «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου καὶ τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ α' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Β') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου· «*Θεῖον φρόνημα*». Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον· «*Θεία γέγονας*».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Ἄπας γηγενής*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Β' ἀναστάσιμον· «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ· «*Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε*».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τὸ Β' ἑωθινόν· «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*». Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς*».

Ἀπολυτίκια· «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς Β΄ Ἐπιστολῶν· «Δόξα καὶ τιμὴ» (Ρωμ. β΄ 10 – 16).
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Β΄ Ματθαίου· «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς» (Ματθ.
δ΄ 18 – 23).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα
ἡμῶν», «Εἶν τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Γ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια
Γ΄ ἐβδ. Ματθαίου.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Λεοντίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αἰθερίου μάρτυ-
ρος, Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λεοντίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μνηαῖα*.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Χύτρων κ.
Λεόντιος.

19. ΤΡΙΤΗ. Ἰούδα (Θαδδαίου) ἀποστόλου, Ζωσίμου μάρτυρος, Παΐσιου
τοῦ μεγάλου.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων, Νικολάου Καβάσιλα ὁσίου.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος, Τερεντίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐσεβίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σαμοσάτων, Ζή-
ωνος καὶ Ζηνᾶ μαρτύρων.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀγριππίνης μάρτυρος, Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δη-
μητρίου διακόνου καὶ Ἀθανασίου ἀναγνώστου τῶν Κυπρίων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων τριῶν Κυπρίων μαρτύρων εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μνηαῖα*.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προ-
φήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, Παναγιώτου νεομάρτυρος.

Ἦχος β΄. Ἑωθινὸν Γ΄

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκια· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» καί· «Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαισον». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 4 καὶ τοῦ Προδρόμου τὰ 6 πρῶτα ἰδιόμελα· «Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν». (Τὸ τελευταῖον ἰδιόμελον· «Ἰωάννη πανεύφημε» παραλείπεται).

Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Σήμερον τοῦ φωτός». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρθένον ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου.

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἡσαΐου νῦν τὴν φωνήν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατήλθες». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Προφῆτα καὶ Πρόδρομε». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ β' ἤχου, ἡ λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ὅρθρος

Ἑξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὸ ἀναστάσιμον· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «Κατεπλάγη Ἰωσήφ».

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν λίθον τοῦ μνήματος». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Τῆς Χριστοῦ παρουσίας». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «Παναγία Παρθέने».

Μετὰ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ Προδρόμου· «*Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Πατήρ*». Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον· «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Προδρόμου.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος, τὸ κάθισμα τοῦ Προδρόμου· «*Ὡσπερ ἥλιος φαιδρός*». Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον· «*Κατεπλάγησαν, ἀγνή*».

Ἀφ' 5' ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Ἄπας γηγενής*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*», τοῦ Προδρόμου· «*Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Προφῆται προεκήρυξαν*».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«*Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ*».

«*Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ*».

Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος*». Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς*».

Ἀπολυτίκια· «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Προφῆτα καὶ Πρόδρομε*», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου (Κυριακῆς Τυροφάγου)· «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία*» (Ρωμ. ιγ' 11 – 14, ιδ' 1 – 4).

Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (24 Ἰουνίου)· «*Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν*» (Λουκ. α' 1 – 25, 57 – 68, 76 – 80).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Δ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. Ματθαίου.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος, Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

26. ΤΡΙΤΗ. Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ, Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σαμυῶν τοῦ Ξενοδόχου ὁσίου, Ἀνέκτου μάρτυρος.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων, Παππίου μάρτυρος.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου».

Κοντάκιον· «Ἐκ τῆς θείας χάριτος».

Ἀπόλυσις· (μικρά) «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια· «Ποίοις εὐφημιῶν» εἰς 6.

Δόξα· «Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἀποστόλων.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα· «Τὰ κατὰ πόλιν δεσμά».

Δόξα· «Ἐορτὴ χαρμόσυνος». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι». Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῶν.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀναβαθμοί: τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», μετὰ τοῦ στίχου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εὐαγγέλιον τῶν ἀποστόλων· τὸ ΙΑ΄ ἐωθινὸν (Ιω. κα' 15 – 25).

Ὁ ν΄ ψαλμός (χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Πέτρε κορυφαῖε» (ζήτησις εἰς τὴν λιτὴν).

Κανόνες: οἱ δύο τῶν ἀποστόλων.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ἡ ὑπακοή· «Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής».

Ἐξαποστειλάρια: τῶν ἀποστόλων· «Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὸ μέγα καὶ παράδοξον».

Αἵνοι: τὰ 4 προσόμοια· «Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν».

Δόξα· «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκια· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων· «Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ» (Β' Κορ. ια' 21 – ιβ' 9).

Εὐαγγέλιον τῶν ἀποστόλων· «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας» (Ματθ. ις' 13 – 19).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Μετά την θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἶπ τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ σύναξις τῶν ἱβ' ἀποστόλων, Μαρίας μητρὸς εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μαρίας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηνναῖα*.

Ἡ δὲ ἀκολουθία τῶν ἱβ' ἀποστόλων ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηνναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τῶν Πρωτοκορυφαίων· «Ἐδωκας καυχήματα» καὶ τὰ 3 τῶν Δώδεκα· «Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες». Δόξα· «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια· «Ὁ οὐρανὸθεν τὴν χάριν». Δόξα· «Ἐορτὴ χαρμόσυνος». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Ἀπολυτίκια· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι». Δόξα· «Ἀπόστολοι ἅγιοι». Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα τῶν Πρωτοκορυφαίων (29ης Ἰουνίου). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες. Ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς, τὰ τοῦ *Μηνναίου* καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής». Τὰ ἑξαποστειλάρια καὶ οἱ αἵνοι ὡς ἐν τῷ *Μηνναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐχθές. Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἵσοδον· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἱβ' ἀποστόλων (Α' Κορ. δ' 9 – 16 καὶ Ματθ. θ' 36 – ι' 8). Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».